

Bellesa de sentiments i subtilitats expressiva a l'obra de Clara Gracia. El color dona les formes dins de l'obra pictòrica de Clara Gracia. La llum que ens arriba del sol i es parteix en minúscules partícules quan travessa les diverses capes atmosfèriques, és captada per la pintora com si fos l'origen d'un gran puzzle d'emocions i de sensacions que cal reconstruir per a obtenir una realitat que és, a la vegada, espiritual i tangible.

De la mateixa manera que una pluja de primavera ens deixa sobre el verd de les plantes del jardí unes gotes irisiades que reproduïxen

dins del nostre esperit la sensació de la bellesa, també en els quadres de Clara Gracia hi ha, donada la subtilitat amb que tracta el color, la possibilitat d'anar més enllà de la representació d'un ametller en floració. No és tant sols el desvetllament cíclic de la natura el que ens atrau, sino que ens sentim partícips de la seva obra perquè ens ofereix la tremolor del despertar de l'estètica com un infantament de la consciència de les formosors del món que ens envolta. Consciència que ens fa superar les limitacions humanes, marcades per la necessitat de sobreviure que ens porten a utilitzar el que tenim el nostre abast, per a traslladar-nos a un estat de plena satisfacció de l'esperit.

Potser va existir el Paradís perdut del que parla la Bíblia, llibre sagrat farcit de metàfores pensades per a facilitar-nos la necessària perfecció moral. Però jo crec que tots els humans portem un paradís perdut en el nostre interior i que el reconeixem quan artistes com la Clara Gracia saben plasmar el seu amb obres com les que he posat com exemple. I en altres con paisatges en que els colors es combinen amb la màgia que ofereix un llac en el que es reflecteix la realitat, o en interiors en que diverses ampolles de diferents colors ens recorden com, malgrat les diferències que hi ha entre unes i altres persones, tota societat que vulgui progressar ha d'anar unida.

Sentiments delicats i subtils maneres de posar-los davant nostre. Clara Gracia ha tingut bons mestres, que han contribuït a la seva formació tècnica i que, desvetllan el que ella ja portava dins, han ajudat a que s'expliqui d'una manera que arriba a tothom sense mai deixar d'ésser molt personal. Crec que ja ha arribat al moment dolç en que les intuïcions s'estructuren en idees i aquestes mereixen ésser ampliament comunicades. L'encoratjo a fer-ho.

Josep m. Cadena